

CULTURĂ ȘI MASS-MEDIA (II)

Continuând ideea din numărul trecut în legătură cu rolul mass-media în cultivarea maselor, cu durere-n suflet observăm că învățământul este în ultima vreme supus unui regim de schimbări, experimente pe seama bieților copii, care nu le folosește la nimic. Schimbarea miniștrilor și odată cu ei a programei școlare și a liniei educative duce la ruina învățământului, nemaivorbind de desființarea școlilor profesionale și industriale, sau la conferirea de diplome, masterate și doctorate contra cost sau în funcție de apartenența politică. Așa că este nevoie de un efort general, din partea tuturor, pentru a salva barca de la înec, să zicem.

În acest an al centenarului Unirii trebuie să dăm o mai mare importanță credinței și istoriei, să nu uităm că primele școli au funcționat în cadrul Bisericii, să nu uităm, de asemenea, importanța pe care au avut-o asupra limbii și culturii primele cărți: Varlaam și Cazania lui, Dosoftei, Antim Ivireanu ș.a. Elevii de astăzi și chiar adulții știu atât de puțină istorie; un popor care nu-și cunoaște și nu-și iubește istoria este lipsit de dragostea de patrie și acest lucru se vede și la noi. „OMUL NOU” al comunismului, crescut cu lecturi ca Așa s-a călit oțelul și alte romane de acest gen, în care copiii își denunțau părinții, care educau ura între oameni, își dă roadele astăzi, tineri care habar n-au ce înseamnă să-ți iubești țara, să te sacrifici pentru viitorul ei, să nu ții neapărat să te îmbogățești peste noapte...

DEPENDENȚA
MÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

În numărul trecut am promis că vom continua periplul nostru aplecându-ne și asupra posturilor particulare: DIGI 24, și Realitatea TV care, deși sunt posturi de știri și actualitate politică, au emisiuni culturale care rivalizează cu cele ale posturilor naționale. DIGI are numeroase emisiuni culturale, cum ar fi: Pastila de limbă; Digipedia, emisiuni ca Tradiții de Sf, Ioan, în care 30 de tineri din Făgăraș colindă prin sat în această zi sau Locuri de Bon Ton, ca emisiunea din 7 ianuarie, de pildă, unde au fost prezentate câteva conace din Transilvania care, revendicate de urmașii proprietarilor, au fost restaurate. Sunt adevărate lecții de cultivarea frumosului, a spiritului cetățenesc, a patriotismului. S-a vorbit, între altele, despre Conacul Zăbala, din apropierea Covasnei, cu o istorie de 500 de ani, o adevărată lecție de arhitectură și istorie. Sau Conacul Apafi, vândut Bisericii Luterane în 1920, intrat apoi pe mâna comuniștilor în 1944, cumpărat de o familie, în anul 2000, care l-a reconstituit, cu ajutorul unor meșteri dintre locuitorii satului. Restaurare care a fost chiar premiată. Sau Conacul de la Padea din 1907, locul preferat de vânătoare al regelui Carol al II-lea, și unde a fost făcut filmul Gaițele, restaurat cu mare fidelitate: cu parchetul din 1907, picturi pe mătase; în aceeași emisiune, de pildă, am aflat date importante legate de Palatul CEC din București, una dintre cele mai impunătoare clădiri ale vechiului București, înființat de Alexandru

Ioan Cuza în 1864 ș.a.

Realitatea TV organizează sâmbăta și duminica întâlniri cu personalități cum ar fi Radu Varia, binecunoscut iubitor al lui Brâncuși, iar duminica, la ora 14, emisiunea lui George Grigoriu, Realitatea spirituală este o adevărată comoară de cunoștințe și date educative, prezentând diverse biserici, mânăstiri, abații, cu minunatele fresce, picturi și povești legate de ridicarea lor, sau emisiuni de artă, cum a fost aceea din 14 ianuarie în care s-a vorbit despre importanța lui Brâncuși. Nemaivorbind de deosebit de interesantele întâlniri cu prof. universitar Ioan-Aurel Pop, legate de centenar și de viața culturală.

Tot la Realitatea, în cadrul emisiunilor culturale (în Minutul de centenar), s-a vorbit despre Bătălia pentru Galați și importanța acestei bătălii pentru Războiul de Independență. După Revoluția din 1917, comuniștii ruși au vrut să transforme România într-o republică sovietică. Galațiul era un punct strategic. Deși raportul de forțe era o divizie de a noastră contra 6 divizii rusești, vitejii noștri soldați au învins. Culmea este că lupta aceasta a avut loc pe când noi eram aliații rușilor.

A doua parte a anului 2017 ne-a rezervat surpriza unei inițiative culturale de mare anvergură : postul de televiziune CineMaraton (CM), eveniment cultural mult așteptat, după părerea mea. Acest post transmite, non stop, istoria filmului românesc, și nu numai. Programul este minuțios întocmit și cu mult profesionalism.

În afara filmelor de la începutul cinematografilei românești până astăzi, programul prezintă interviuri cu personalități din lumea filmului: regizori, actori, scenariști, operatori etc.; medalioane, portrete de autor cu ilustrări din opera lor, comentarii ale unor filme, o adevărată enciclopedie cinematografică, o școală populară de artă a filmului, un lucru extraordinar.

Cu ocazia Centenarului Unirii au fost și vor mai fi prezentate o serie de filme istorice și de război: Burebista, o producție din anul 1980, în regia lui Gh. Vitanidis; superproducția românofranceză de nivel european, din 1967, Dacii, cu Decebal în interpretarea lui Amza Pellea. Primul și cel mai bun lungmetraj al regizorului Sergiu Nicolaescu, recompensat cu Premiul 2 la Festivalul Filmului muncitoresc, Praga. Columna (1968) în regia lui Mircea Drăgan, care, în pofida distribuției cu actori de prestigiu români și străini (cu un Traian întruchipat de Amedeo Nazzari, și actori ca Richard Johnson, Antonella Lualdi, alături de Ilarion Ciobanu, Amza Pellea ș.a.), a succesului de casă (10 milioane de spectatori în România) filmul este lipsit de tensiune și de valoare artistică, după cum consemnează Tudor Cafanfil în dicționarul său cinematografic; tot din categoria filmelor istorice fac parte și Mihai Viteazul (1970), în regia lui Sergiu Nicolaescu, care a primit Premiul ACIN (1971), premiu acordat de asemenea și lui Amza Pellea (Mihai Viteazul) și Anei Bulcă (Stanca), una din cele mai reușite pagini din „Epopoea cinematografică națională”; Neamul Șoimăreștilor (1964), controversata superproducție în regia lui Mircea Drăgan, a adus operatorului George Cornea, pentru imaginea color, Premiul UNIA TEC, și 13 milioane de spectatori în sălile cinematografelor.

Acest subiect este mult prea important ca să poată fi prezentat atât de succint, așa că vom reveni asupra noului post și în numărul viitor al revistei.

BEATRICE KISELEFF